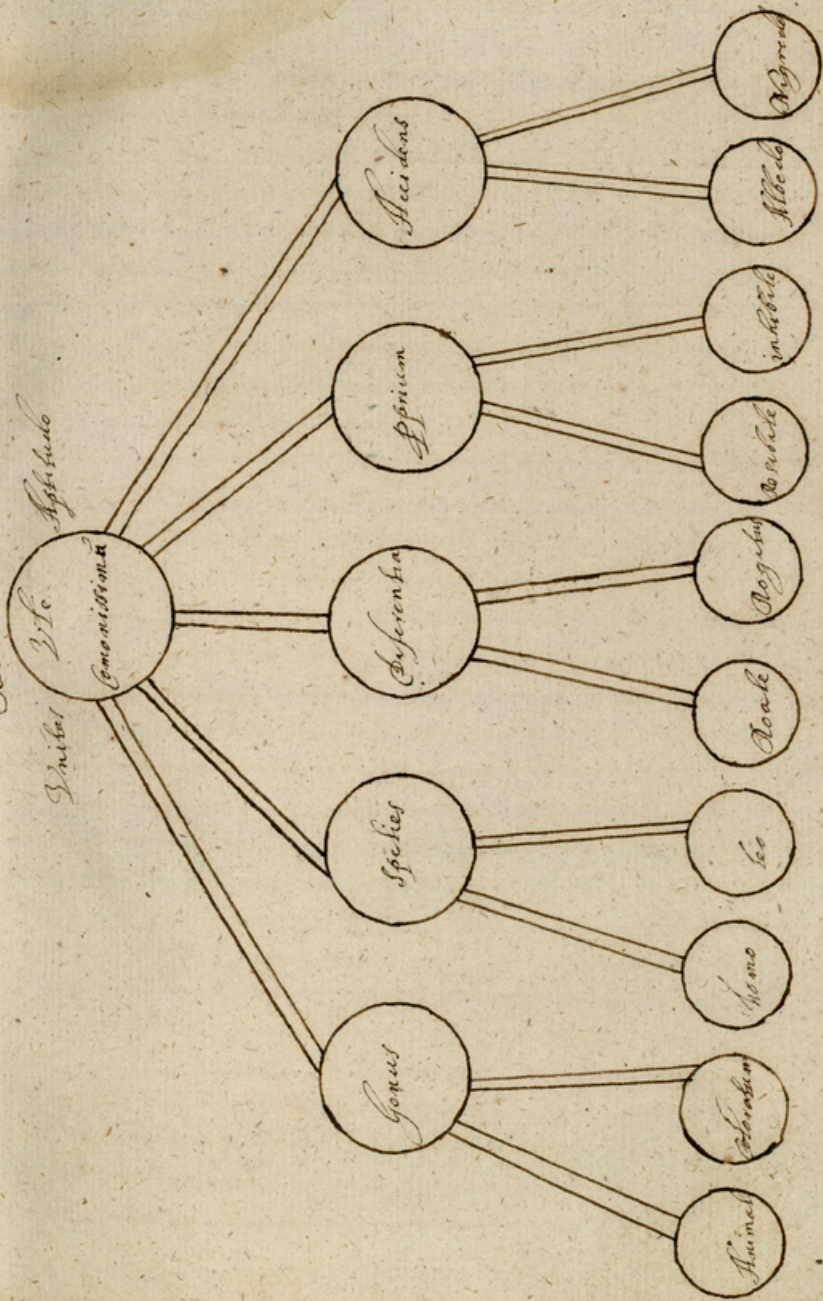
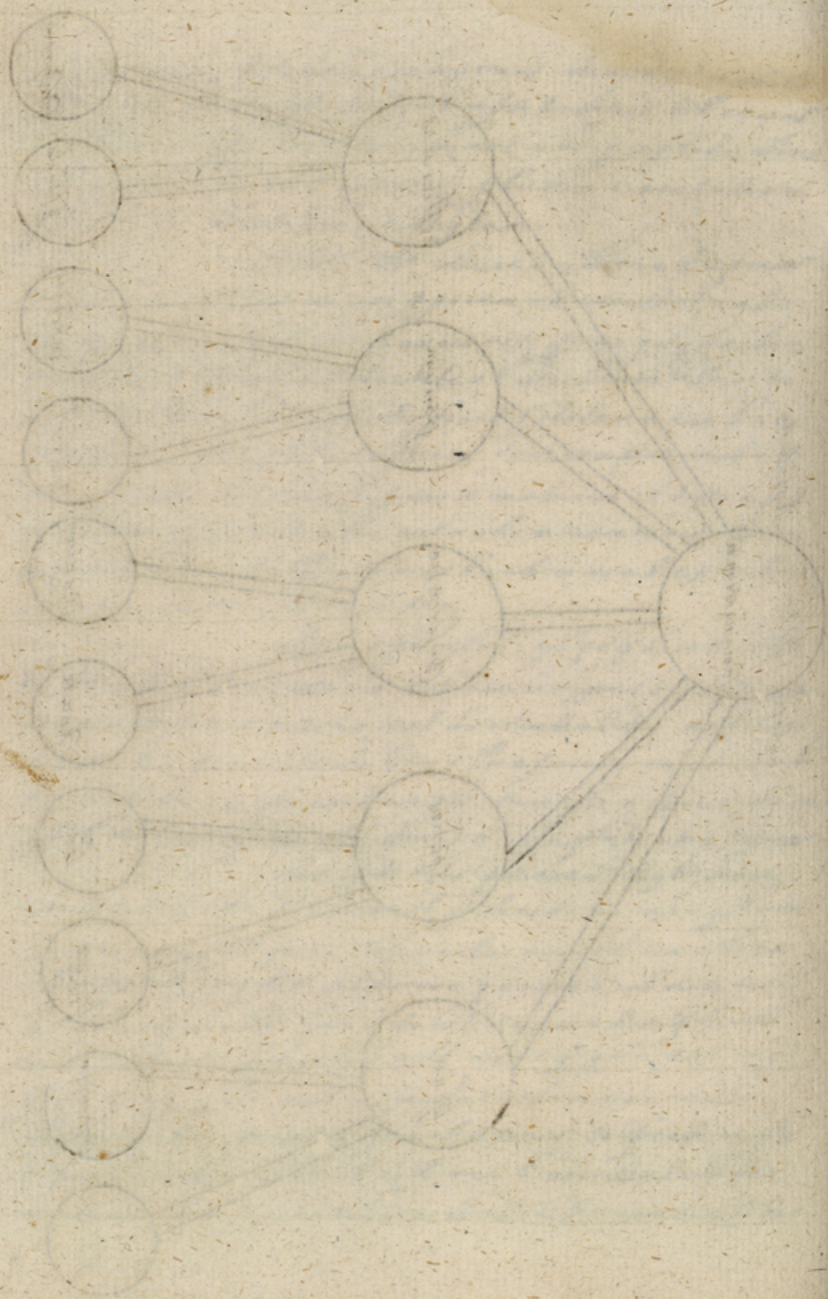
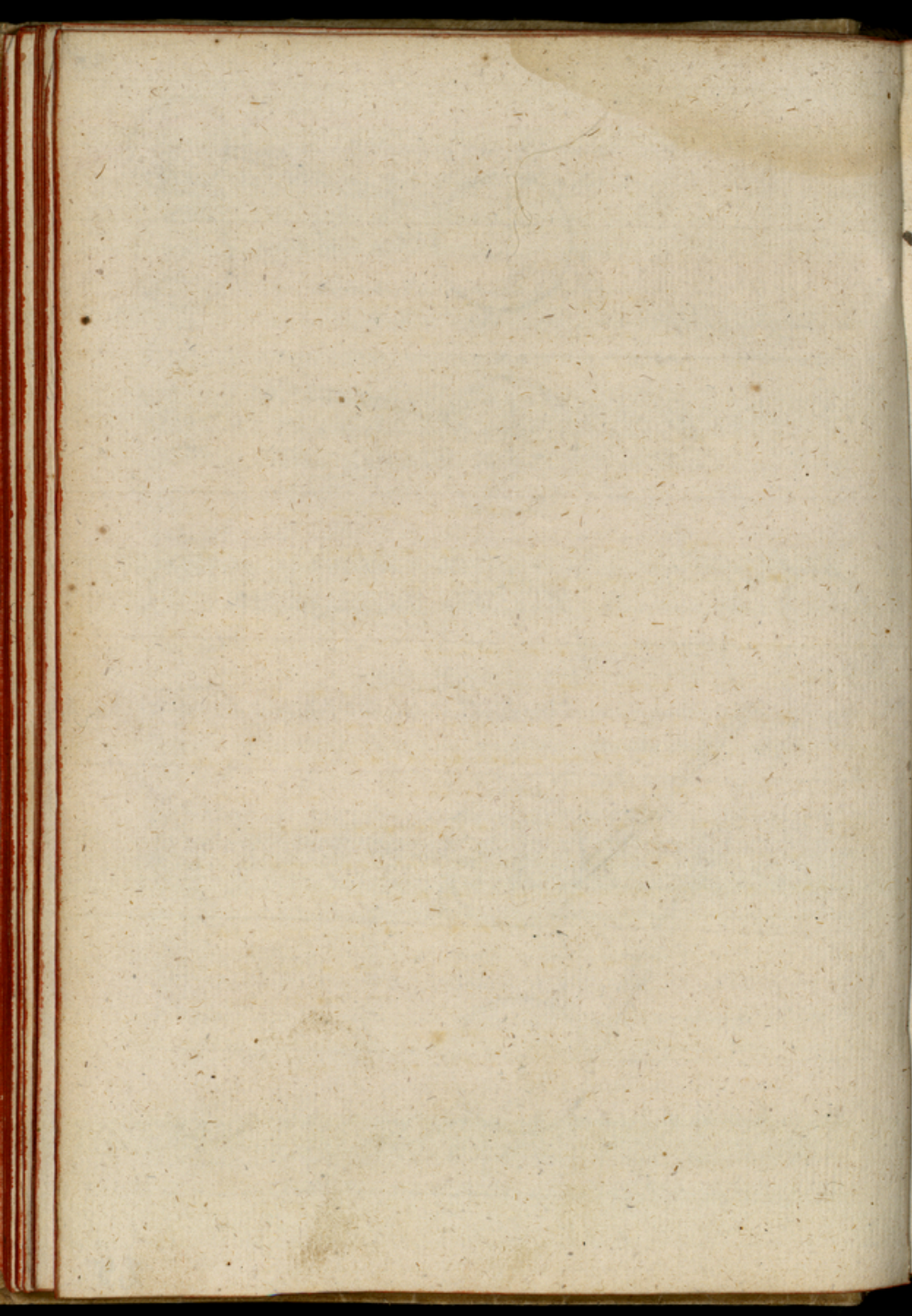

Nota hoc communissima
Unitas 2te Aggregatio

st subia, a hie accidentia. go. 2° ga eadem rei ma hie possit
 hie ricim p huiusmodi utrum eadem enim ab hie e spe
 tie) respectu huius et illius ab hie. e no accidens respectu
 huius et parietis. go ut hie maliter sum ptum n e general
 s species.

2° H^o sumptu hie fratres p p hie
 hie simul et unitate n e genus unum cum go, ga ut
 debet ee unum pte sed ut sumptum cum hie 2 for
 mis negatiuis n fit unum pte go ut ita sum ptum n
 e ut unum cum ad s species.

3° ut sumptum p hie a p hie
 ne n e genus ad s species. go 2° ga hie e aut hie e p hie sed
 aut a p hie ut hie e analogus, ergo e aut hie hie
 hie, qua in s primis u hie e essentiali, in posteroribz
 e accidentali, go aut a p hie conueniunt analoge
 ut ae p hie p hie a p hie. 2° ga a p hie hie negatio
 sed inter negationes ut sic n dant general species
 ut dicitur go.

4° ut sumptum p unitate hie
 onis n e unum cum ad hie species. go ga aut negatio spe
 cificati p formam negatam, sed forma negata unitate
 hie e analoge ergo e negat contrarietatem ne qua
 in qdam e essentiali, in relijs accidentali, go ut pu
 nitate hie n e unum cum.

Ultima hie ut sumptum fratres p re
 latio e unum cum et genus ad s species assignata. p ga
 ut, ut sic, relatiuam p hie in q hie dicitur species, eod
 nomine et rae, ut de pluribus specie differentijs, gont
 sed hie dicitur e generis unum cum in hie species.

Et 2° unitate et a p hie ut hie
 ta p hie n e hie ut hie, p ga specificati, sed hie a p hie
 dicitur

non conveniunt uni uoce. pp aut analogicos a qd specifican-
ti; go nec relationes conveniunt uniuoce pp a pitudine
analogicas. Si nego ite qm necim negriti tanta unitat
in fundamentis pxiis qnta in relectis ut uesit in oc-
loes piales quatuor conveniunt uniuoce et in aliqua fun-
danti in actioe aliqua in unitate aliqua tandem in me-
tura que fundamta analogice conueniunt

Sint huiusmodi licet aut a pitudine con-
ueniant a nalo que a pitudine conueniunt uniuoce et non
negriti tanta unitat in actibus qnta in pxiis. Regulam qd a p-
titudine n' hnt aq sumant uniuocatem nra a actibus; un-
de cum aut sial a nalogi a pitudine ont a nalogi relationes uo-
cabiles qntu hant fundamenta analogica hnt eundem modum
hantendi tan qm a d pxiis terminum aq sumant uniuocatem

Ob 2. ut n' igitur pariter qnta aut qd
uicibus, sig dem genus e magis ut qm species; pxiis enim de
pluribus ut pates qd n' e uniuocum. Si nego hnt. genus enim
de maius ut sig dem de pluribus pxiis n' uo dr magis pxiis
ut qntitas b' palmarum, qua qntitas dicitur maior qntitas pal-
marum, n' ta dr magis qntitas; ut go de se pates lat' ee in mul-
tis, seu de pluribus pxiis qd hnt tan genus qm species
qd uo dnt pxiis l' paciones, hoc e paciones.

Ob 3. Genus pxiis de actibus, n' generis
go si ut e genus genus pxiis de uti, et dicit qd species
et pxiis de suo genere (sig dem genus e species uis) ut
necim aduerse. ut comonissimi sumptum dupliciter pote
concedari qd qnt' e uis e nra l' qnt' e d' nomina-
tione genus: dicimus igitur ut comonissime sumptum ut
e genus de nomenclatura collocari sub n' specie ut eodem
genera qntus uo ut comonitimum concipiunt ut
essentiale continere sub se genus sig pxiis e nra dicit

Et de alijs speciebus.

Obtinet genus et species, prout videtur recte de rebus sibi subiectis, ut de rebus plantis ubi alij, go si uti genus, prout videtur de re, sed hanc a potest esse, si dem tunc prout erit in directa prout enim subiectum et species de forma seu de uti, goul nio genus. Et uti, comonissimum dupl. uter potest sumi et putat est contracter uti ad 2° species, et putat habet relationem formalem, qm denominati genus, si igitur hanc relationem prout de uti, in hac oblatione (ubi est genus). Tunc, prout est directa, si autem in te ligatur prout 2° species, que de genus de uti, tunc prout erit in directa, qm prout species, quo se habet, ut subiectum de suo uti.

Obtinet hanc oblationem (ubi est genus), et di-
recta et indirecta, et nana et contingens, si diuersa
acceptio, et contingens, et directa qd intelligimus rebi
in formalissimam prout de uti, comonissimum, tunc enim
prout fra, qua contingentes aduenit, de uti, et
na, qm in ferti ex illa nana a fra, et genus, et uti, qm
prout hanc uti a fra, nana in ferti uti, qm par hanc nana, et
tunc erit indirecta, qm genus, et 2° species, prout de uti
comonissimum. Et ut supra sup hanc oblationem, ubi est ge-
nus, et intelligat illam relationem formalissimam prout
de uti, comonissimum, prout erit contingens, si dem
contingentes dabi, etta relationem p. uti, in uti, sub in te
ligatur, et prout hanc, qm in ferti, ex hanc, et genus, et uti, tu
re erit nana, qm confirmo ex omni, hanc enim prout
hanc, et hanc, et nana, qm in ferti, ex illa, et hanc, et caminob.

Prout 3

Et hanc species, sicut in fine et in media te?

ut si dicitur una e specie in omnibus obiectis, eadem
 potest esse ad eadem subiecta ut si, quae dicitur maior alicuius
 obiecti, plusquam specie, ubi fra hinc sumpta neant
 eandem nam, eandem speciem.

Et rēim ad 2^{am} hanc dicitur ad
 uerbo; etiam e speciem immediatam alicuius generis
 in ter qm et ipsum genus nula aha species in ter co dicit;
 mox in ordine 2° hanc uel immediate dicitur in hanc
 species, pr, qd n dicitur primario in essentiali et acci
 denti ut aliquo dicitur, sed dem n dicitur maior re ut ubi
 dicitur, et n dicitur immediate in uel in qd, et in
 qd e in narium, et contingens; n potest deinde dicitur
 uel immediate sub his mis, sed dem una species e ob
 care 2° generibus, n subalternatum potest e e dem
 enim dicitur e ob care 2° ubi essentiali et sub ubi in qd
 qd e absurdum; qd dicitur immediate in hanc species.

Ob, genus e alternatum, dicitur ad
 in qd; sed quae libet dicitur existit, potest e tribu ere unam
 speciem sub alternam; qd dicitur uel immediate in na
 rium et contingens, deinde narium in essentiali et acci
 dentale. minor pr, qd ex ce qd hō sub subra corporea
 senectiua rationali, et colligitur mediare in ter hō et
 subra tot species sub alternas; qd si miter dicitur
 e in ubi generico. At si dicitur generis e constituo e una
 in ter gram et ratiō qd cum n sub alternanti, si
 essent 2° hanc dicitur eadem species e ob care 2° sub dicitur
 2° ubi generibus, n sub alternanti, qd n uel ubi
 in hō subra enim, corpus senectiui rationali, et
 si dicitur completa et constituo e genera sub alternam.

Go. 2^a
De partibus ubi
Artus 2us

Qd, et qd plex sit particulane?

Adverte, singulare particulane, et individuum in eodem
lingui fractis, qd in individuum fractis signat huius
et negationem tam aiatis, qm aptitudinalem, oppo-
sitam a pte ubi ubi. Singulare signat substantiam
apparatam como ubi eiusdem ubi. parte signat in
ferius qd subiecti ubi sine et singularem, et sacramentis
pectu huius, sine ubi et huius animalis.

Adverte 2. parte 3. posse sumi
eod. modo qd diximus de ubi. 2. materialiter s. pro
qua de partibus, ut sacramentis, huius, 2. fractis 3. apti-
tudine ut subiecti ubi et huius desub- id qd apti-
e sub ubi - seu id qd aptum e subiecti ubi - ut enim
ubi seq. 3. huius ubi ubi a via parte ubi et ubi pa-
ubi seq. 3. subiecti ubi, 3. p. ubi q. respicit ubi,
et desub- relatum resp. subiecti ubi - quo de ferit
net, et acceptas eod. modo explicanda st, q. supra
partibus desub. net ubi, q. 1^a art. 5.

Adverte 3. parte qd p. ubi sub ubi
(de partibus enim nemoto dicimus ad ubi de specie q. 2. art. 5)
in 2. distinguere species qm dicit ubi. s. in parte ubi qd
plet, ubi in complete, in q. contentu ubi, in q. natio
et in q. contingenter, et fundamentis qd p. ubi
mus ubi desub. huius in 2. species e ad ubi
tam, uniuersam, proximam, et immediatam, ma net p. ubi
tam partibus huius in 2. ubi et huius e immediata, uni-
uoca, ad ubi in species inferiores.

Ex supra dictis collige 3^a partes
conditiones. 1^a ut habeat aliquam unitatem. 2^a ut habeat
similitudinem ut subiecti utri; 3^a ut habeat plurimita-
tem in partibus patris utri, quae via per se sequentes aut
applicabimus.

Artus 2us

Quae unitas requiritur ad parlia utri?

Cum ad utrumque requiratur duplex unitas, altera ad utrumque
personarum altera, est difficultas. Vt etiam ad parlia
g^o tale conveniant similes unitates? in re sit
1^a C. Parlia non possunt convenire unitate generis, quia
unitas est propria naturae, et parlia competit hereditari-
tatem cum suo utri; 2^a parlia saltem essentialiter et enti-
tatem includit suum utri; ergo non possunt ab eodem generis

2^a C. parlia quae parlia separant esse
habiter utri s. propria 3^a requirunt unitatem essentialiter
suo propria, quae est quae datur in hoc sine numeralem g^o
habet datur in se. pr. quae ista parlia constituentur in suo
esse parlia essentialiter contrahentes essentialiter, seu nam
eodem, sed ex duobus contrahentes et non contracta fit
unum g^o. go. pr. 2^a inquam g^o si de camento ponunt
se species, tunc d^o ponuntur eius in se. pr. quae fieri
non potest si hoc est species respectu huius alio, et ni-
gri cum sit composita per accidens, deinde in aspe-
ctu sic pariter de pluribus speciebus differentibus quod
est factum; go.

Ob 2° h^o pariter de se alio, et parlia
nigro univoca in g^o de, ergo dem in ipsius multiplicati
go in se unitas per accidens. Ad hoc in pariter de se
et parlia g^o g^o convenit in uno de se complexo;
non contrahentes h^o, nec multiplicati per negre de in

quoque ab eodem, tanquam per se, contrahens, secundum
idem per se, et ab eo potest transire in nigro naturaliter
quod non multiplicatur in illo.

sed per se
Ab hoc exceptis respectu Christi
sed Christus unus in se habet 2^{am} naturam, humanam scilicet et divi-
nam, quod habet unitatem per accidens ac perinde in reg-
nate unitate per se ad parte essentiali. Et hanc proprie-
tatem (Christus est homo) esse utriusque speciei, sed summi divinum in illa
in summi ut est per accidens, licet enim includat 2as na-
turas in unam essentiam immediate uniantur, et unum est per se
in ratione subsistentis, signat enim utramque naturam ut subiectum
sensum in tu portio divina, cum quibus facit eum per se ho-
minem per se.

In talibus partibus debet subsistere ut in
se totum, sed Christus unus in se subsistenti huiusmodi nam divinam
quod homo in utroque respectu Christi divini. Et parte debere se totum
subiici uti sed in omni forma in se habet, in hac enim
proprietate (homo est formatus) totum hoc subijci parte ratione for-
ma, et in ratione materia, sic Christus unus, habet quidem subij-
ci uti huiusmodi ratione ad humanam in divina, quod similiter duc-
tur sine parte, divinis et numero a sua essentia
Michaelis, de hoc enim est parte generis nam angelus
et humana si illi imponeret nomen igne fieri
ut huiusmodi 2as naturam in una subsistentia quod totum uni-
cuiusque speciei subijci licet in omni forma.

3^a Et parte accidentium ubi
non inveniuntur esse unitatem essentiali, raro in se nec il-
la inveniuntur, per se quod ad se per se, quod esse cognitum,
et esse unitatem et denominationes uti accidentibus
et in parte de domo de exercitibus, quod non habet
unam essentiam, sed multiplicem, quod deinde quod

hæc partha accidentalia supponunt constituta in
 suo, nec accipiunt essentiam de se, sed in de
 nominationem, qd si composita p accident potunt
 referre denominationem, potunt esse substantia
 rmm.

2^a parthos. 1^a qd accidentia
 extrinseca et realia semper habent unum substantiam p se, ut
 dem unum accident reale et intrinsecum — cum substant
 let unam unicam essentiam — n potest naturaliter
 inesse in dupli subjecto qle e ens p accident. 2^a ac
 cidentia extrinseca forme denominat substantiam
 sentia, nam e in tempore e in loco e frigida e etc
 ut sunt denominationes utis accidentalis potunt
 substantiam unius essentia. Si enim substant fuerit mu
 ltiplex huiusmodi denominationis n erant utis, sig
 nem n illi conveniunt primario sed rae partis, qd
 n invenit adute, qd deia ho n erit ulc adjectivum al
 bum, qd ho convenit p se n toti composito, sed rae par
 tis, sepebi, etiam frigidam comparatio accubi capi
 dam n erit ulc res petu totius, qd tale compositum il
 li n subijcti p se immediate sed rae partium, ex illi
 ale si sumat in unius partis seu oium legitatim, actio
 etiam licet put e effectus, et principium agendis
 psupponat iam 1^{am} et 2^{am} simul concurrentem, put
 fa e forma extrinseca denominans iam de alterutra
 simpliciter de. dicimus enim solum agere hoim ante
 hunc? ultimo plenag) entia raii e, et p se de nomina
 nt substantiam unius essentia. qd licet partha acciden
 talia n potuerint unitatem unius essentia, raro
 sine illa inveniuntur.

Ad idem huius arti quæret

curtem fuis et locus regnant subitum unius entia ut
sunt denominationes utique et illud in alia denomina
tionem, Vt eum nunc eum cognitum? At quia accidens ut subite
in alium compositi accidens debet eum denominare totum
compositum, non in alium eius partem et singulas separati.
unde cum ens accidens quod est in loco et in tempore non
sit per se primario sed rati partium, idem est quod est in tem
pore et est in loco et simili denominationes regnant
subitum unius entia ut primario denominanti eum
sunt eum cognitum etiam: quoniam tandem in subitum acci
dens ut in domum, in parietem etc. denominat subita
per se primario.

Artus 3us

¶ Partes cuius quod est, plura esse debent?
Sicut dicitur, si parit clavi alij non utique quae simul et vice
verba negantur plura partes: a subitum existunt, singu
las partes Angelorum unum habere individuum nec facit habere et
in esse utique quod per se principium ad ipsum individuum et
multiplicatio est aut eum man a se in genere, quod cum Ange
li non habeant individua nec in se aut multitudine subitum
spe. quae apud habet subitum fuit quod est singula non in de
antibus per se habent se unam, sed per se aut unam subitum
in se nec eum quod est in animis rationibus quae non habeant
nam et non distinguantur, sed de his a hoc.

Opposita igitur sententia est defendenda,
per se est de his utique. Vt quia ratio et partes incoherens
gantis quod singularem non habet multas convenire in
iis maxime, quod impossibile est in ratione, quae multas per
tibus non conveniret seu potest convenire, quod etiam est
in te habendum de utriusque accidentibus, quod per se
apud rati.

Respondet fractus duplex de ubi
 le. i. qd. aperi multiplicatum in pluribus, sed qd. huius
 gignit ab illis. i. qd. huius n. huius, nec facit huius
 multiplicationem aperi rei, potest tñ ab illu. rōti i
 si sine dña in dñi duante, ac pñde in dñi ad
 unum l. pñta ut se hēt na Angelica. cum enim non
 includat in bñdico unu Angelus dñi in alterius po
 tēt. concipi sine illa, et ut sic ent. in dñi ad unum
 dñam comutis in dñi dñi n. qd. sufficit ut ait pad.
 hac ut talis nā ut ut.

Sed d. qd. nā ignis representetur
 sine dñi, cum case n. ut multiplex n. e. ut fractus ut
 patet in nā siuina, qd. ignis non si se a sine dñi
 ut n. e. case qd. n. sit multiplex seu multiplicabi
 lis, representatio enim nā sine dñi i. condicio sine
 ignis resultat ut, resultat tñ post qm nā rōni pñt sū
 tam ut pñt multiplicari, qd. nā Michaelis, nē
 ignis si pñt ab illis dñi, n. exco representatur ut po
 tent multiplicari, nec i. in dñi ad multa sed
 ad unum ex multis, sig. dem ipse dñi nā nam
 Angelicam Michaelis, nē ita e. ad hanc dñi ut
 nullo mō facit alia convenire, qd. qm nō con
 ceptus n. e. in dñi ad alias, ac nō in apertis
 in ipse nā l. nā iōi et singularis, uer. tūc dñi
 tōngunt, et alter n. et ibem, qd. n. potest dñi
 h. i. pñta nā aperi rei in ignis n. in dñi

Ex illis constat nām unum
 geli ignis conceptus sine dñi n. e. ut neq. nec
 possit, n. neq. qd. illi nā resignat comoniam
 multis sig. dem e. ad unum, qd. n. potest hōre nega
 tionem resignantia ut sit in illis, sig. dem tūc

dati uti neque quod non in res pugnat et in multis in po-
tente; quia quod non ex se repugnat et in multis in poterit
illud cum fundamento in re etiam concipere cum as-
tutudine ut sit in illis; tunc datur enim uti potest
ut, quod non concipitur cum aptitudine potest uti ad
multa; gō.

Quod creator in cōi, siue sumati in cōi cre-
gacioris creandi, siue p̄ne hōi creatoris uti uti, et t̄i uni-
cum t̄i hēt in dīuīnū nōmpe Deum; gō. ante quam
reā aduerte creatorē fr̄aliter elu p̄t̄is p̄t̄e suā;
et p̄acioris creatura (gōt enim et actiones tot dicuntur
creatores fr̄aliter); et p̄t̄is creatoris que conotat
Deum s̄ydem de nominatō creator malit̄er, q̄ p̄t̄is
et si creator in cōi sumati in cōi et comparatur
cum partibus rebus, et accōi creatoris etiam
in cōi creit uerum uti sp̄s suum et ḡenera
p̄t̄is q̄ accidentia q̄lo p̄t̄is et t̄i hēt tanq̄m
genus et sp̄s, n̄ resp̄t̄is t̄i hēt tanq̄m pa-
rte sed totum etiam constant ex t̄i hēt, gō
t̄i hēt q̄t̄ multa p̄t̄is par t̄i hēt fr̄aliter idē
creaciones in cōi de gō creator in cōi uti uti
p̄t̄is, ut enim creator dicit̄ uerum uti. h̄c et t̄i hēt
q̄t̄ t̄i hēt malit̄er n̄ multiplicat̄, q̄t̄ uerum
ex̄m̄p̄lo / sicut / sicut enim in cōi ē uti ḡene-
ricam si sumati in cōi ad logicam et me-
thaphisicam que sunt in p̄t̄is q̄t̄ uti et multa
par t̄i hēt fr̄aliter, h̄c et malit̄er sit t̄i hēt p̄t̄is.

Et si creatio in cōi sumatur
in abstracto comparat̄ q̄ cum h̄c et t̄i hēt creati-
oe quod in p̄t̄is creit etiam uerum uti. p̄t̄is q̄
hēt oīa requisita, hēt enim unitatem, et aptitudi-
nem

habetiam multiplicationem in partibus, quod
 format gaudet scientia de ule ad plures scientes fratres
 q dantur in se igitur Logica et metaphisica ita etiam scientia
 in eis e ule genericum in Logica et Metaphisica qua
 de in se igitur quod similiter creatio erit ule sui
 ut creator.

At 3°. Si creator in eis sumatur
 prout accidentaliter, et contingenter affirmatur
 de Deo qd dicitur (Deus e creator), tunc creator
 he ule in eis. qd qd tunc n dantur plura parua
 de qd potest affirmari, nisi tm. unus Deus, qd dicit
 dantur 3° diuina psona de qd creator potest affirmari
 qd dantur plura parua. A nego consequens, qd 3° diui
 na psona uim habeant eandem formam creandi, nisi
 3° creatores, sed unus tm. creator, ab una qd accide
 et rebus creatoris, ut 3° psona denominantur

3° h. si 3° humanitates ponantur
 diuinitus in uno supposito, tunc in eis n erit ule adde
 qd neque creator in eis erit ule ad multas crea
 tiones in concreto. negati consequens maior nisi qd sub
 stancia ha ut ho e ule ule de forma h formam et
 sic potest, et ideo n multiplicatur huius modi
 concreta qd multiplicationem formarum tm sed
 etiam negant multiplicationem suppositorum,
 concreta uo accidentia ha ut creator uim dicit
 de fratri tm formam, et constant subiecta
 multiplicari frater qd multiplicationem fratrum
 unde creator dicitur ule ad multas creationes
 in uno subiecto n uo ho ad multas humanitates
 in uno supposito.

Artus 4us

Si una res debeat multiplicari in pluribus?

Aspicitur pro ga unitate rei uti operatur unitate rei partibus sed unitas rei singularis negat eam diuisionem rei singularis generalitatis rei uti debet importare diuisionem unitatem in parte confirmatis, ga experientia constat nam quod in petro esse diuersam non ab aliis in parte agendum nam humana esse in parte multiplicatam, ga item dicitur de rebus qd confirmatis qd exco-lix unus nam per unum am nec uti rei Personarum qd non multiplicari in parte, ga.

Ob. ad uterque (ut ex aliis constat)

Solum requiritur quod natus seu potest esse in pluribus et idcirco uti praei sed hoc potest stare quod natus per multas licet in parte inferentibus qd non requiritur multitudine ratio minor pro se patet ponere unam assidue non in lapidibus unam humanitatem in suppositis de facto domo eam 1^{am} et 2^{am} in operantibus hont accionem, seu oia obiecta cognoscit unice cognoscione sed absum praei de pluribus lapidibus hoc de suppositis agens uti in 1° et 2° uisum de rebus obiectis, qd non requiritur multiplicatio rei.

Ante quoniam niam aduerte multiplicacionem esse substantiuam et adiectiuam adiectiuam ortha inq solum substantiuum et suppositum multiplicari ut uisus an exempli alati substantie et qdo et multiplicacione sua et substantiuum ut ex nris in lapidibus que tenentur ab abedines et in suppositis hentes et humanitatem in hoi. Sed multi plicacione sola sua que de de facit ab hoi. Sed multi plicacione sola sua que de de facit ab hoi.

~~De definitione~~ Nunc ad argumentum A adute
 regri multiplicatiorem substantivam, in eo adu
 tuam unam in exemplis adibus dicimus, in dicitur
 quodammodo multiplicatis adiectivum patet, in
 enim in nobis multiplicatis subiecta & supposita
 manente eadem forma in se indivisibili.

In capto 2° de genere

9° 2^a

Et genus bene definitur

Articuli 1us

De definitis utraque generis definitio?

Definitio generis sic 2° Genus est id sub quo lo cantur
 species, quae definitio duplicem habet sententiam, 1^a genus
 est ubi quae referitur ad speciem, in qua sententia definitio
 est relativa generi ut est veritatum, sic dem deesse
 ubi generis relati est referri ad aliquid, quod pro
 sub definitio procedit quod genus et dicitur. 2^a Genus
 est ubi terminans relationem species, in qua sententia
 definitio est descriptiva, quae traditur per proprietatem
 e enim per proprietatem unum relati terminare rium ad
 tenius.

De definitis 2° Genus est quod gra
 trae plurimum specie determinat in se quod quae de
 finitio 3^a habet per 1^a per quae per aliquid determinat per
 ostendit genus est ad se, et per illam reijcitur quod gra
 ubi non est 2^a in se quae per per reijciuntur dicitur per
 um et acci dent, quae per in se. 3^a per specie diffe
 rentibus per reijciuntur species quae per tenentur dicitur
 nobis non differentibus.

Quod sit 2° quod sit per per in se

At illud per in se quod sit per per in se

res sit interrogati: illud qd apte redit in qd, qd de
alio praxi essentialiter p mium sustentat, unde si gen
teroget qd sit petrus? optime est hio animal subia
q, quo oia praxi essentialiter p mium sustentat.

Queret 2° qd sit praxi in qle?

Ad praxi in huius qd apte redit cum qle res sit in te
rogati. ca qua praxi in qle qua praxi acciden
taliter aut p mium adiecentis ut si qd interroget
qd sit petrus? apte est e alius res in te roali, et la
tente in in roali praxi de pto con siderati ut fra
adiecent animalu qd contrahit et edo praxi
in qle

Queret 3° qua pnt p mium adiecen
ti et p mium sustentati? Ad qdo praxi et substantia
st aque concreta, et aque abstracta, semp praxi fit p
mum sustentati et in qd ut ad hunc e roaliu
thae albedo e in albedo, qdo no praxi e constat in in
et substanti in concretum et in in roaliu con
per praxi fit p mium adiecenti, et in qle, ut ho
e roali, ho e roali!

Queret 4° qd sit de ferre specie? Ad
ca de ferre specie, que sub iis genere hont de ferre
duentat essentialiter. unde iim tam species unius gen
rii in ho et equal, qm in diuisiua ip saram specie
in petrus, et Bartholomaeus hont de ferre
essentialiter, se qd qd oibit competat. Notis de ferre.

Queret ultimo (cum dem danti ge
nera sub altera, et genera summat): q modo dotti
nguant hae genera? Et ut al et planta, et ea que sub
ipis continent de ferre specie, et enim species, que
unius e conueniunt sub aliq genere genera uero

Suma et ea quae subijcet continentur deferre genere.
 et eor^o diversa quae cum supra se non habeant aliquid
 genus, in nullo conveniunt, et si diversa sunt suavis
 am totam entitatem, ut subiecta et ignitas

Ob^o autem uti probantur
 tum quidem id probat primum totum, et non primum per se, sed
 genus probat incomplete, dicitur totum primum non inferri
 quod genus non est unum. Et hoc arguitur non habere materiam in
 ingenere, primum intrinsecum ut hinc spectetur, ubi est
 enim incomplete transit. Ad id idem est primum in com-
 plete ac dicere tunc primum inferri. sed dicere primum
 habet, et ex hoc patet, ut in uoluntate et deconstato
 ut eorum in hac parte, hoc formatum in genere primum
 in hunc in uoluntate dicitur quod est in hac: deinde id tunc
 primum non est primum primum, ut uoluntate in hac parte, hoc est primum

Ob^o 2° genus non semper primum de-
 planctus specie differentiis, quod semper aliquid ab-
 tractum ab una tantum specie, quod. Et primum ex uoluntate
 abstractionis non est quod casu ut tunc multum specierum
 semper primum posse de planctus abentibus specie, in ge-
 nium sit a dicitur.

Ob^o 3° Genus est primum suorum inferri
 rum, sed primum primum in genere ut patet in dicitur, quod quae
 non primum in genere, et non in genere. Ad id idem genus cla-
 pliciter posse tamen et quod est pars cum dicitur compo-
 nentem speciem, et tunc primum hoc non est in genere primum
 et quod est quod iam totum potentiale in suorum in-
 ferri, et tunc primum non est ut primum primum
 primum primum suorum inferri, unde primum in genere, ita
 enim tunc primum primum in genere, quod primum primum ad re-
 ceptum.

Obt. p. Primum p. physicorum cap.
 4. accento ingenere latere multas aequationes, qd
 genus nō uniusam nec utē. At Primum dicitur ingenere
 ra latere aequationes, r. dicitur inaequales p. f. tione, quae
 conveniunt uniusce studio a Prō app. hōmbr aequo
 cationes. At Primum dicitur in nō comensurab. q. est.
 generis nō maius ē geniculū r. nō dēndi in aequatione
 existimando ē qd uniusam nō aliud qd ē probūm a
 quocum.

Artus 2us

Defio secunda generis sit essentialis
 an discrepans?

Hic qd sufficienter satis fit que diximus deute
 qd 1° art. 5° s. sub 1° dō. At 2° dō que enim ubi dicitur
 deute, debent agitari qd qd ē ubi dicitur. dicit
 qd 1° dō. si ubi generis sumatur p. tione p. dicit
 p. p. tione dicit, hae defio | genus ē id qd p. tione dicit
 p. tione dicit p. tione dicit in qd qd ē | ē discrepans
 an, nō essentialis. si qd ad r. tione qd hae de defio
 dicit p. p. tione dicit fundamēti r. tione dicit et
 nō ē r. tione p. tione dicit r. tione dicit. si qd ad p. tione dicit
 nō ē r. tione dicit qd hae dicit p. tione dicit
 quae p. tione dicit an qd dicitur p. tione dicit
 tione dicit: erit tū hae de defio essentialis p. tione dicit
 | genus ē unum qd dicitur ē in multis dicit
 p. tione dicit p. tione dicit in qd p. tione dicit hae
 erit essentialis p. tione dicit | genus ē unum qd r. tione dicit
 p. tione dicit multis dicit p. tione dicit | ex p. tione dicit
 nō ē hae de defio essentialis r. tione dicit, et ap.
 tione dicit generis ē.

Dico 2° Nam de defio nō